

מבית

שבועון קבוצת יבנה

י"ז באדר א' תשע"ט

(22.2.19)

"וַיִּקַּח מִיָּדָם, וַיִּצַר אֶתֹּו בַּחֲרֹט, וַיַּעֲשֶׂהוּ עֵגֶל מִסַּכָּה" (שמות ל"ב, ד')

שבת פרשת כי תשא

צאת השבת - 18:11

כניסת השבת - 17:10

1341

שבת פרשת כי תשא

ליל שבת

הדלקת נרות 17:10

מנחה, קבלת שבת, תפילת ערבית ושיעורו של רותם הקשר רבע שעה לאחר הדלי"ג

שבת

דף יומי בבית המדרש 07:00

תפילת שחרית / אחרי התפילה יתקיים שיעור של עינת לוי 08:00

תפילת ילדים בקומת הביניים של בית הכנסת 09:30

תהילים לנשים - בבית המדרש 13:00

תפילת מנחה גדולה 13:00

שיעור בספר תהילים בבית משפ' נח חיות 13:20

תפילת מנחה קטנה בבית הכנסת / לאחר התפילה שיעור "צורבא מרבנן" שעת הדלי"ג

צאת השבת 18:11

13:30-הבית האדום פתוח למבקרים למשך שעה
13:00-משק הילדים פתוח למבקרים למשך שעה

מלא אור!

לאושר ואסף כהן להולדת הבן, נכד לאלי ודבורה כהן.

לתמרי אטיאס ולמשפחה עם הודעתה המשמחת שבכוונתה לבוא בברית הנישואין

עם בח"ל אחיעז מובשוביץ.

מהשבת

מהשבת, פרשת "כי תשא",
ועד למעבר לשעון קיץ,
סעודת ליל שבת בחדר האוכל
תחל בשעה 19:00.
הדס אלטמן - ענף המזון

זמני תפילות

מנחה-לימוד-ערבית בבית הכנסת בשעה 17:30
מנחה-ערבית בשכונה הצפונית בשעה 17:30
בשכונה הדרומית - מנחה - 16:30, ערבית-20:15

כִּי קָרַן עוֹר פָּנָיו ... / יוֹסִי בֶן טוֹלִילָה

תורה מקלף כותרות
לנושאים וגם אין חלוקה
לפרקים. לדעתי, העובדה

שמושה נזכר כל כך הרבה פעמים, נועדה
לרמוז למעמדו המיוחד כנביא. כמו שכתוב
בפרשתנו: "וַיְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה פָּנִים אֶל פָּנִים
כַּאֲשֶׁר יְדַבֵּר אִישׁ אֶל רֵעֵהוּ" (שם לג, יא).

בביטוי "כִּי קָרַן עוֹר פָּנָיו" מסביר פירוש 'דעת
מקרא' שהכוונה לאור ה' שזרח על פני משה.
מכיוון שלא כתוב "הקרין" אלא "קרין", אין
לפרש שיצאו מעורו של משה קרניים. הכתוב
מדגיש שדווקא עורו האיר, כדי להדגיש
שהתרכז ונעשה עדין בעקבות זה ששמע את
דבר ה'.

כל הקטע מסתיים סמלית בפועל לראות:
"וַיֵּרְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת פְּנֵי מֹשֶׁה". כי בכך נסגר
עניין חטא העגל שנפתח במילים: "וַיֵּרְא הָעָם
כִּי בִשֵׁשׁ מַשְׁה לָּרְדָת מִן הָהָר" (שם לב, א).
יוצא אפוא, שבזכות זה שבני ישראל ראו את
פניו הקורנות של משה, חזרה אליהם יראת
ה', ויותר לא הצטרכו לחפש לו תחליף כמו
עגל של זהב.

ויאמר ה' אֶל מֹשֶׁה כָּתֹב לְךָ אֶת הַדְּבָרִים
הָאֵלֶּה [...] וַיְהִי שֵׁם עִם ה' אֲרֻבָּעִים יוֹם
וְאֲרֻבָּעִים לַיְלָה. לָחֶם לֹא אָכַל וּמַיִם לֹא שָׁתָה.
וַיִּכְתֹּב עַל הַלְּחָת אֶת דְּבָרֵי הַבְּרִית עֲשֶׂרֶת
הַדְּבָרִים. וַיְהִי בְּרִדַת מֹשֶׁה מֵהָרַסִּינִי וּשְׁנֵי לַחַת
הַעֲדַת בְּיַד מֹשֶׁה בְּרִדְתוֹ מִן הָהָר. וּמֹשֶׁה לֹא
יָדַע כִּי קָרַן עוֹר פָּנָיו בְּדַבְּרוֹ אֹתוֹ. וַיֵּרָא אֶהָרֹן
וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת מֹשֶׁה וְהִנֵּה קָרַן עוֹר פָּנָיו
וַיִּירָאוּ מִגִּשְׁתֵּי אֱלֹוֵי. וַיִּקְרָא אֲלֵהֶם מֹשֶׁה וַיֵּשְׁבוּ
אֵלָיו אֶהָרֹן וְכָל הַנְּשָׂאִים בַּעֲדָה וַיְדַבֵּר מֹשֶׁה
אֲלֵהֶם. וְאַחֲרֵי כֵן נִגְשׂוּ כָּל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל [...] וַיְכַל
מֹשֶׁה מַדְבַּר אֲתָם וַיִּתֵּן עַל פָּנָיו מַסְוָה. וּבָבֹא
מֹשֶׁה לַפָּנִי ה' לְדַבֵּר אֹתוֹ יָסִיר אֶת הַמַּסְוָה עַד
צֵאתוֹ [...] וַיֵּרְאוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת פְּנֵי מֹשֶׁה כִּי
קָרַן עוֹר פָּנָיו וְהֵשִׁיב מֹשֶׁה אֶת הַמַּסְוָה עַל
פָּנָיו עַד בָּאוּ לְדַבֵּר אֹתוֹ (שמות לד, כז-לה).

מבחינה מספרית יש שני דברים בולטים
בקטע המובא לעיל: שמו של משה נזכר 12
פעמים, ושלוש פעמים נזכר שקרן עור פניו.
בתורה, כאשר יש מילה בקטע שחוזרת הרבה
פעמים, כמו המילה "מֹשֶׁה" אצלנו, סימן
שהיא הכותרת של הקטע. כי כידוע, אין בספר

בימים אלה אנחנו מתלבטים האם לחדש את המנוי לפרויקט השו"ת של בר אילן לאור העובדה
שהאתר "ספריא" במרשתת מציע ללא תשלום אותם מקורות אם כי ללא שו"תים. על מנת להקל
עלינו להגיע להחלטה, מתבקשים החברים המשתמשים בפרויקט השו"ת להודיע על כך בהקדם
ליוסי בן טולילה, כדי שנדע האם לחדש את המנוי. מכל מקום, אנחנו ממליצים להיכנס קודם
ל"ספריא" ולהיווכח בתועלת של מאגר מקורות זה.

ועדת דת

התפילה גוססת / הרב אילעאי

פורסם בדף הפייסבוק של הרב אילעאי עופרן ב-12.2.19

שעוד באמת "קדושים" בעינינו, לא היינו מצליחים לשכנע אותנו שמה שהוא רואה מול עינינו זו "תפילה". רעש הדיבורים, ערימות העיתונים וצעקות הילדים, היו גורמים לו לחשוב שעובדים עליו.

רוב המורים, הרבנים והמנהלים שפגשתי (ואני בתוכם) עומדים נבוכים נוכח הסוגיה הזו - לכולם ברור שאי אפשר להפסיק לדרוש ולאכוף את נושא התפילה, אך לכולם גם ברור היטב שככה אי אפשר להמשיך.

ה"נוער", שזה שם הקוד שבו מבוגרים דתיים משתמשים כשהם מדברים על הבעיות של עצמם, פשוט לא "מתחבר" לתפילה, בטח לא לכזו שמתפללים 3 פעמים ביום. (ה"נוער" הזה אגב, הוא אותו ה"נוער" שצופה בפורנוגרפיה וה"נוער" שכל היום בפלאפון. זה לא אנחנו כמובן, זה הם...).

פעם, לפני דור או שניים או אפילו שלושה, ציות, נאמנות ומחויבות גם כלפי מה שאיני מתחבר אליו, היו השפה התרבותית לא רק

אני מאלו הנוטים לחשוב שרוב הבעיות שאנחנו מתמודדים איתן, דומות להפליא לאתגרי הדורות הקודמים, וחביבה עלי הנחייתו של החכם באדם שלא לומר "שהימים הראשונים היו טובים מאלה". ולמרות זאת נראה לי שמעולם לא היה מצבנו כה קשה - התפילה, זו הקבועה והיומיומית, זו שההלכה שבידינו דורשת להתפלל בציבור שלוש פעמים ביום, פשוט הולכת וגוססת.

יעידו על כך בתי הכנסת הרבים הפועלים רק בשבתות, ובתי כנסת רבים, לא פחות, שבימי חול מגרדים בקושי מניין אומרי קדיש ופנסיונרים. יעידו על כך כאלף עדים עלוני השבת המציפים אותנו, חלקם עיתונות סוג ג', דלים בתורה ועשירים ברכילות ופרסומות - הכל כשר כדי להפיג את השעמום שבשעתיים של תפילה. שעתיים שעבור רוב באי בית הכנסת הן הזמן היחיד בשבוע שבו הם פוקדים אותו. יעידו על כך התינוקות הקטנטנים שהובאו לבית הכנסת בשבת בבוקר במטרה מוצהרת "לתת לאמא לישון". מתוך מחשבה כנה שמבין שתי ההפרעות האפשריות ההפרעה לתפילה היא הפחות חמורה.

אם מישהו מבחוץ, חייזר או תייר, היה נוחת בבתי הכנסת שלנו בכל מועד בשנה מלבד יום כיפור או יום העצמאות (שני הימים היחידים

של התפילה ושל העולם הדתי אלא של מרחבי החיים כולם. אנשים התחנתו עם מי ששידכו להם ולא דווקא עם מי שאהבו, עבדו בעסק המשפחתי ולא דווקא במקצוע שעליו חלמו והתגייסו ליחידה שאליה שלח אותם קצין המיון בבקו"ם ולא לזו שבה רצו לשרת.

אנחנו, בניגוד לדורות קודמים, מבקשים חיבור ואהבה עמוקה לבני ובנות הזוג שלנו. המקצוע שעובר במשפחה מדור לדור פינה את מקומו לזה שמעניין אותי ומביא אותי למימוש עצמי, ואפילו בצבא יש כבר שאלון העדפות, ומנילה, וגיבוש, וראיון, ו"איפה תרצה לשרת?" אדם שגדל בעולם שבו בכל תחום מעודדים אותו לבקש חיבור וזיקה, קרבה ומימוש, סביר שיחפש כך גם במרחב הדתי. בשום מרחב של חייו לא הרגילו אותו לתנועה של צייתנות מוחלטת - "תעשה כי צריך וזהו".

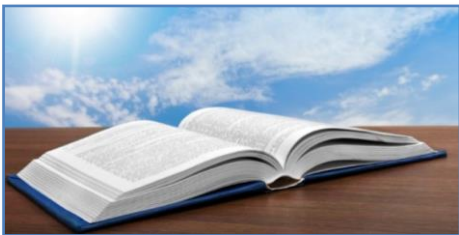
גם עצם הקושי לחוש חיבור בתפילה יומיומית אינו תופעה חדשה. כבר אמר ר' אליעזר ש"העושה תפילתו קבע אין תפילתו תחנונים". אלא שחז"לינו ניסו להתמודד עם התסכול שבמלמול יומיומי של טקסט שלא בהכרח מדבר אלי. הם הוסיפו לתפילה שירים - "פסוקי דזימרא" ו"שירת היים", "ברכת השיר" ו"שיר של יום" - כל אלו אינם חלק מהתפילה עצמה, אלא ניסיון להוסיף לה ממד של חיבור וחוויה דרך שיר וזמר. את המחסור בתחנונים שתיאר ר' אליעזר, פתרו

חז"ל על ידי קביעת ה"תחנון" בתום התפילה, ואת האווירה הייחודית של שבת ניסו לתבל דרך הרננות והפיוטים של קבלת שבת.

אך מה עשינו אנחנו לכל אלו? הפכנו גם אותם למלמול ליבוביציאני. "לכו נרננה" הפך ל"לכו נמלמלה" ו"שירת היים" כבר מזמן אינה זמר הלל קולח אלא מלמול קשה כקריעת ים סוף. באמירת ה"תחנון" הארוך בשני וחמישי אין הרבה תחינה לה', מלבד התחנונים שהקטע הכל כך ארוך הזה ייגמר כבר. אותן תוספות שנועדו לשמור על התפילה מחסרוניתה, הפכו לאתגרים הכי גדולים שאיתם היא מתמודדת. אפילו מצווה כ"קריאת שמע" הפכה מ"קריאה" בקול בראש חוצות, לעוד "קריאה" מהסידור.

אני מרבה להתפלל במוסדות חינוך - מכינות, ישיבות ובתי ספר, מנייני נוער ותנועות נוער, וכל פעם מחדש חורה לי מאד. המצב גרוע ומדאיג וחוששני שאנו מתקרבים לדילמה מטרידה מאין כמותה - אם יחול שינוי משמעותי בנוסח, באופי או במנהגי התפילה שלנו, אנחנו עלולים חלילה לפגוע ואף לאבד מסורת יהודית חשובה ועתיקה.

אך באופן פרדוקסלי, אם לא יחול שינוי משמעותי כזה בדחיפות, אנחנו עלולים חלילה לפגוע ולאבד את אותה מסורת יהודית חשובה ועתיקה.

אינטרסים או אידיאולוגיה? / שלום אריכא

ומנחה גדולה והמהדרין, גם בערבית ואינם יוצאים בידיים ריקות" , ואוזלת ידינו מתגלה במלא ההדר. דין אגודה צריך להיות כדין מפעל.

די עם הפוליטיקלי קורקט. לאחרונה הכינה המזכירות הצעה לתיקון עוולות בחנות בכל הקשור במוצרים החינמיים. לאור בדיקת הנתונים האחרונה של

משפחות עם זוג חברים בדירת 100 מ', נמצא שהצריכה בחינם עומדת בממוצע על 84 ש"ח לחודש. המשפחה שהצריכה שלה היתה הנמוכה ביותר, נטלה מוצרים שערכם כשלושה ש"ח לחודש ואילו המשפחה שהצריכה שלה היתה הגבוהה ביותר נטלה מוצרים, בחינם, בשווי של? ... צדקתם, 262 ש"ח (הנתונים מתוך סיכום רכישת מוצרי החצרנות לחודש ינואר 2019). סביר להניח שהפערים הללו מתבטאים גם במיני, ושם מדובר בסכומים אחרים לגמרי. זה הכי רחוק משוויון.

וכעת לשאלה: האם הצעת המזכירות לתקצוב המוצרים החינמיים לא עברה ברוב הדרוש בגלל אידיאולוגיה, או בגלל אינטרסים? לי הסיבה ברורה.

אינני תמים, ומניסיון אני יודע שכתבה אחת או עשר אין בכוחן להוציא בני אדם מאזור הנוחות שלהם עד שאין להם ברירה, וכתבה זו סופה להיגרס. אך בכל אופן אני יושב לכתוב (בפעם השלישית) כדי לשחרר כעסים ולהביע את דאגותיי הפנות.

תארו לכם שאנו מספר שותפים במפעל פרטי

כלשהו ושותף אחד או שניים לא שמים כתף מתחת לאלונקה, או מוציאים טובין מהמפעל ומפזרים אותם בין מכריהם ללא נטילת רשות מהשותפים, האם היינו עוברים לסדר היום ומבליגים?

תארו לכם כעת שאנו חברים באגודה שיתופית גדולה בה יש העושים לילות כימים כדי לקדם אותה ויש שאינם מתחלקים שווה בנטל. או שיש חברי אגודה הנוטלים טובין בכמות בלתי נתפסת בריש גלי ללא הסכמת השותפים. הייתכן?

מדוע אנו נוהגים בשוויון נפש בגזל הזמן וגזל הטובין, כפי שהגדיר **שמשון גוטליב** בכתבתו ("מבית" פרי' וארא) "יש הפוקדים את המיני שחרית, מנחה קטנה

רוב החברים שהצביעו נגד תקצוב מוצרי החצרנות בחנות אינם רוצים לצאת מאזור הנוחות שלהם מסיבות ברורות. אני יודע היטב על מה אני מדבר. המיעוט כפה את דעתו על הרוב באומרים, עזבו אותנו מכללי מוסר. במפעל שיתופי פרטי זה לא היה קורה.

לפני מספר חודשים כתבתי בעלון זה על תחושותיי הקשות לגבי עתידנו הכלכלי והחברתי. נדהמתי לגלות כמה המצב הרבה יותר גרוע משחשבת. זו השנה הראשונה, בעשרות השנים האחרונות, שלא העברנו אגורה לטובת החסכוניות, וטרם הונח הבלוק הראשון בבנייה החדשה

העומדת לפתחנו. עשרות מיליוני שקלים קבורים אצל לקוחות המדגרה וספק אם נזכה לראותם בעתיד. מפעל החמוצים שלנו, שעלות בנייתו היתה גבוהה מאוד, מדשדש, ענף בעלי החיים בסכנה ברורה ומיידית, ואיננו מצליחים למצוא חלופות לענפים הנסוגים. באותה הכתבה מחיתי על כך שאנו לא מקיימים דיונים במפגשים פתוחים רבי משתתפים ובהם נדון בנושא הפרנסה, ניצול הזמן, צמצום העבודה השכירה וכן בנושא הצריכה החופשית כגורם לניצול לרעה. אנו הציבור צריכים לקחת על עצמנו את האחריות ולהפוך את הפירמידה. נשב עד שיצא עשן לבן ונגרום לשינוי שיתחיל מלמטה.

שוק צדקה בפתח

זוגון ג"ד ממשיך לקבל לשוק הצדקה משחקים וספרים תקינים שאין בהם שימוש בבית. את המשחקים והספרים אפשר להניח במדפים שבכניסה לזוגון.

השוק יתקיים אי"ה ביום שני, ד' באדר ב' (11.3)

שימו לב - המועד עודכן

תודה על שיתוף הפעולה - זוגון דג

לתת LATET

לסיום תפקיד בוועדת צדקה \ ליזט עפרוני

התפקיד העסיק אותי רבות, ואני מקווה שהצלחתי לשלב אותו נכון עם תפקידי בפריפריה ובבית סביון.

לקראת חלוקת תרומות החמוצים לעמותות בראש השנה ופסח – הייתה הרבה עבודה לרכז את כל הפניות, למיין, לתאם עם כולם, ועם מפעל החמוצים כמובן. ולבסוף גם לחלק את השימורים במשך

יומיים, ברחבה שהקצו לנו במפעל השימורים.

קיבלנו הרבה מאוד תודות מעמותות רבות ומעובדים סוציאליים נרגשים על העזרה הרבה שקיבלו מאיתנו. זה כל פעם מחמם את הלב לשמוע שעזרנו – ולו במעט.

אני "מעבירה את השרביט" **לעדנה תדהר**, ומאחלת הצלחה לה ולוועדה החדשה.

אני מודה לחברי הקיבוץ שזיכו אותי בתפקיד חשוב ורגיש זה, ולחברי הוועדה שהיו איתי.

לפני כשבועיים סיימתי את תפקידי כרכזת וועדת צדקה. יחד עם חברי הוועדה – **עובד הקשר, יעקב וכמן, אברהם ויצמן ורונית אטיאס**.

התפקיד בהתחלה היה די קשה – כי צריך ללמוד את כל החוקים והכללים, לדעת לעבוד נכון מול עובדים סוציאליים ועמותות שונות (ורבות).

השתדלתי ככל יכולתי לייעל את התקשורת עם כולם, זה לקח כמה חודשים עד שהכל פעל כשורה לשביעות רצוני.

למזלי הרב – עובד ויעקב היו בוועדה הקודמת והם תמכו והדריכו אותי כשהיו קשיים והתלבטויות.

כמו כן – החלטתי להחזיר תשובה לכל מכתב שקיבלתי – גם אם התשובה שלילית, בהנחה שלאחר מספר פעמים יבינו שהם לא נכללים בין מקבלי התרומות שלנו.

בדרכה הראשונית הוועדה התוותה את הכללים הקובעים למי אנו כן תורמים ולמי לא. כך שהיה יותר קל לסרב למי שלא עמד בקריטריונים שלנו.

תנאן ליהויה תמיז? כז? הנותן ולא האקבל

“משלוח מנות קהילתי”

“מִתֵּן אָדָם יִרְחִיב לוֹ” (משלי י”ח ט”ז)

אחדות את השניה, ואין רף שאליו צריך להגיע. כל אדם נותן מליבו, וכפי יכולתו. נשמח שנושא זה לא ימנע מחברות וחברים מלהירשם.

אז איך זה עובד?

ביום ראשון י”ט באדר א’ (24.2) תיתלה רשימה בלוח המודעות בה כל החפצה/ה בכך יוכלו להרשם. וביום ראשון ג’ באדר ב’ (10.03) כל משתתפות שיירשמו יקבלו לתא הדואר

פתק ובו שם המשפחה לה יעניקו את משלוח המנות המפנק. כמובן שהמשתתפות להם ניתן משלוח המנות לא יודעים מי הנותן ... עד יום חג הפורים.

דרכי ההרשמה:

- ברשימה על לוח המודעות.
- בהודעה לאחת המארגנות.

זו הזדמנות להדגיש שמי שמעוניין להשתתף צריך לוודא שהוא נמצא בקיבוץ **ביום חג הפורים**. אנחנו מזמינות עוד חברים וחברות לקחת חלק ולהשתתף בפרוייקט.

חודש אדר א’!

הצוות המארגן, בשיתוף ועדת תרבות.

לילך פלק אביה בטר, נעמה ענקי,

רחל פרלמן, רוויה גורליק.

לפני שנתיים יצא לדרך מיזם, בו הוגרלה לכל משפחה שהשתתפה בו שם של משפחה אחת, לה היא הכינה משלוח מנות מפנק ומושקע.

מטרת המיזם היא לאפשר להכין משלוח

מנות אחד ולהשקיע בו כמיטב

המרץ והרצון, במקום להכין

כמות רבה של משלוחים. ואכן

משתתפים רבים דיווחו שהדבר

הקל עליהם.

בנוסף, בזכות המיזם נוצר קירוב לבבות

קהילתי וניתנה הזדמנות לתת משלוח מנות

לחברים וחברות שאינם ממעגל החברים או

בני המשפחה הקרובים.

ישנם אף משתתפים שבחרו לשמר את

המנהג בו נהגו כל השנים ובנוסף השתתפו

בהגרלה בכדי לזכות ולהעניק משלוח מנות

למשפחה נוספת.

מטרת המיזם אינה להחליף את הנהוג עד

כה על ידי משפחות רבות, אלא להוות

חלופה למעוניינים בכך.

בשנה הראשונה לפרוייקט נרשמו כ-35

משתתפים. ואילו בשנה שעברה הצטרפו

משתתפים נוספים ומניין הנרשמים הגיע

לכ-80.

בעקבות פניות ושאלות שהופנו אלינו בשנה

שעברה, חשוב לנו לחדד: להשקעה אין

אמת מידה או נורמה. המטרה היא לשמח

משולחנם של יהודה ונח מזכירי הפנים

הקשורים לתכנון בית הקברות המקומי.
החברים מוזמנים.

טיפולי הבריאות האלון

נציגות מטעם המזכירות יצאה לסיור לימודי בצפון, בשני קיבוצים שיתופיים, בנושא ענף המזון. הנציגים סיירו בחדרי האוכל, נפגשו עם בעלי תפקידים ועם חברים "על השביל" ולמדו מהן דרכי הבקרה של הוצאות המזון שנקטו בקיבוצים אלה: מי מהן אושרה ומי נדחתה, מי מביאה תפוקות ומי פחות. אנו נמשיך ונלמד את התחום ונציג את הנושא לחברים כאשר יהיה מוכן.

צבירה והתפרנסות

נושא ההתפרנסות מעבודה ממשיך להעסיק אותנו. מספר ראשי ענפים מרכזיים השתתפו בדיון במזכירות. הם סקרו את המצב מנקודת מבטם, איש איש בענפו, והתייחסו למספר נקודות שיכולות לסייע. במקביל נפגשת המזכירות עם חברים מרכזיים בזרם השיתופי על מנת לשמוע על תהליכים שונים שנוסו והתבצעו בקיבוצי הזרם. כמו בנושאים אחרים, גם כאן יש להקדיש זמן ללימוד הפתרונות, לבחינה ולבירור מה מהם מתאים לנו, ומשם נביא את הנושא לציבור.

בית הקברות שלנו

המזכירות נפגשה עם נציגי חברה קדישא בנוגע לתכנון קבורה עתידית בבית הקברות. מטבע הדברים, בית הקברות הולך ומתמלא וההערכה היא שיש לנו מקום קבורה הולם לחברינו ל-15 השנים הבאות לכל היותר. במקביל, הולך ומתברר מעל כל ספק שלא יינתנו אישורים להרחבת בתי קברות מקומיים בקיבוצים. המצב הזה מצריך היערכות אחראית שתימנע את הצורך לקבור באחת הערים הסמוכות.

שתי הצעות נדונו: האחת היא "קבורת מכפלת" שמאפשר לקבור בשתי קומות. השיטה ידועה זה שנים וכבר נהוגה באחד מקיבוצי התנועה. יתרונה הוא שניתן לקדם אותה מיידית. החיסרון הוא שהוא מוסיף לתחולת בית הקברות פחות מ-15 שנים נוספות. השיטה השנייה היא שיטה חלוצית ה'מחזירה עטרה ליושנה', שיטת ליקוט העצמות. שיטה זו יכולה לאפשר פתרון לטווח רחוק ושותפים לה רבנים אחדים וישובים נוספים, אך היא עדיין לא נהוגה בארץ. ברי לנו שהנושא רגיש וידרוש את שיתוף כלל החברים. אנו מתכננים ערב הסברה לכבוד ז' באדר שיעסוק בלימוד ודיון בנושאים השונים

פתיחת מחסן התחפושות לחג הפורים

המחסן ייפתח משעה 17:00 עד-18:30 בקומה א' באולם המרכזי, בתאריכים הבאים:

יום ראשון- י"ט באדר א' 24.2

יום רביעי- כ"ב באדר א' 27.2

יום שני- כ"ז באדר א' 4.3

יום שני- ד' באדר ב' 11.3

יום רביעי- ו' באדר ב' 13.3

מוצ"ש- ט' באדר ב' 16.3, 19:00-20:00

יום שני- י"א באדר ב' 18.3

מוזמנים בשמחה - ליאורה גליק ואושר קולמן.

לקראת יום הבחירות לכנסת ה-21 - אנחנו והפוליטיקה – מתוך עמוד"ש

טווח עמדות של הקיבוץ הדתי כתנועה, להגדיר יעדים נדרשים בסוגיות פוליטיות שעל הפרק, כדי להיות רלוונטיים פנימה והחוצה, ולנסות

להשפיע לטובה ולקדם יעדים שונים הנובעים מערכינו. לשם כך אנו בוחנים גם אפשרות של קיום מזכירות מורחבת פתוחה של תנועת הקיבוץ הדתי, לפני הבחירות, בהשתתפות חברי המזמור"ר, מנהיגויות- מזכירויות- הנהלות של יישובי התנועה, וכן אישי ציבור מהיישובים (ומזומנים נוספים). תיבחן האפשרות להזמין גם נציגי מפלגות רלבנטיות שראות עצמן כקשורות לציונות הדתית או רלבנטיות לקיבוץ הדתי ולערכיו, ושיש להם מה לומר בנושאים החשובים בעינינו כדי שיתייחסו אליהם ויבהירו מדוע נכון לנו להתחבר אליהם. מתוך כך נגבש גם קריאה לתמיכה ופעולה בנושאים שעל סדר היום, לפי דגשים וסדר עדיפות.

המערכת הפוליטית סוערת, הרשימות מוגשות עד סופשבוע, הבחירות יהיו ב- 9.4. דומה כי המערכת הפוליטית בפעם הזו, מצויה באי סדר גדול מאוד יחסית

לעבר, ובכלל זה ניכרת מבוכה מסוימת בציבור הציוני דתי, ובמיוחד בזרם המרכזי בתוכה שהקיבוץ הדתי הוא חלק ממנו. המבוכה והסערה הגיעה לשיא עם המהלך של יצירת הבלוק הטכני בבית יהודי - איחוד לאומי עם עוצמה יהודית, ומהכיוון האחר - האיחוד בין חוסן לישראל ויש עתיד יוצר מציאות פוליטית חדשה. במהלך הימים האחרונים נפגשנו עם נציגי כמה מפלגות ובתוכם גם עם הבית היהודי והימין החדש, לבחון שיתופי פעולה והשפעה בתחומי חקלאות והתיישבות עובדת, דת – מדינה וחברה ועוד. נפעל להמשך בהידברות זו.

בינתיים, ברמה התנועתית והציבורית אנו מבקשים לנסות לגבש אמירה- עמדה או לסמן

עונת תרבות

❖ סינמה קפה "כוח המילים" – יהודית הנדל, מרצה במאי- עמרי ליאור.

ביום רביעי כ"ב באדר א' (27.2) בשעה 20.00 במרכז יום.

❖ "פאדיחה וחכמת הפיתה" - מסע אל תובנות הלב - מופע סטנד-אפ מרגש.

פאדיחה תלוש פיתות מלאות שמחת חיים, תספר סיפורים מרתקים ומצחיקים ותסחף

בחכמת מדבר כובשת. **ביום רביעי כ"ט אדר א', (6.3) בשעה 20:30 באולם ארועים.**

שבת שלום - רחלי ויצמן מרכזת ועדת התרבות

יישר כח גדול לרגל סיום קורס קצינים

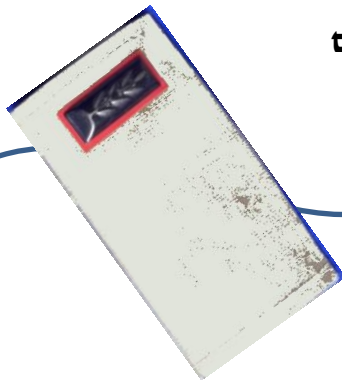
ליובל סולטניק (חיל תותחנים) **ולעמית גדיש** (יחידת מגלן)

המשך שירות משמעותי ומספק

"צאתכם ובואכם לשלום"

אוהבים ומאוד מעריכים

חברי ועדת צעירים

תרבות מועצה חבל יבנה

"שבוייה בעצמה" – סיפור אישי עם נואה הירשברג

נועה, אם לילדה חולת סכיזופרניה של הילדות, חושפת את סיפורה האישי ונותנת הזדמנות לפגוש, לשמוע, להרגיש את מה שאנו פוחדים לגעת בו. נועה נותנת לנו להיכנס למתרחש בתוך המשפחה ומחוצה לה, להתמודדות עם המחלה, האשפוז הפסיכיאטרי והסטיגמה החברתית.

נועה, מחברת הספר "שבוייה בעצמה" (ידיעות ספרים), בעלת תואר שני בספרות מהאוניברסיטה העברית, הייתה מורה ומחנכת למעלה מעשרים שנה. סיימה הסבה אקדמאית לעבודה סוציאלית (תואר שני) באוניברסיטת בר-אילן וכעת עובדת כעו"ס במיל"ס.

במוצ"ק פרשת "כי תשא" י"ח באדר א' (23/2/19) במועדון לחבר בני דרום.

כניסת קהל בשעה 20:00 ותחילת הרצאה בשעה 20:30. ההרצאה נמשכת שעתיים.

אנחנו נתחיל בזמן ונמנע מכניסה ויציאה בזמן השיחה בגלל רגישות השיחה.

"האלבום המופלא של אביתר"

*הצגת חובה לכל ילד וילדה, העוסקת בנושא קבלת האחר.

בהצגה, הנער אביתר מדפדף באלבום תמונות עצום וקסום, דרכו הצופים נחשפים למפגש אחר עם השונה.

ההצגה משלבת אינטראקציה בין אביתר על הבמה עם חבריו ומשפחתו המצולמים באלבום (מוקרנים על מסך ענק).

כאשר נפתח האלבום, מקבלות הדמויות המצולמות רוח חיים, ומשוחחות עם אביתר ועם הקהל!

לאורך כל ההצגה, לסירוגין, "נכנס" אביתר אל תוך התמונות שבאלבום, משתתף עם הדמויות המצולמות בתכנים שבצילום, וחוזר אל הבמה.

האינטראקציה בין שני המימדים: התיאטרלי והקולנועי, יוצרים חווית צפייה מהנה ומרתקת לצופים, אשר תורמת להפנמת המסר, להכרה, הבנה וקבלת האחר.

ההצגה מיועדת לכיתות א'-ח'. משך ההצגה: 50 דק'. מחיר כסא: 15 ₪

ביום שלישי כ"א באדר א' (26/2) עה 17:00 בהיכל בגבעת ושינגטון

הרשמה בטיקטליין

"כוח האישים" – יהודית הנדל – מרצה הבמאי: עמרי ליאור

"אני יודעת לכתוב רק על המציאות הקרובה אלי. על האנשים המקיפים אותי ועל החיים שלהם" יהודית הנדל מספרת לנו על קרבתה וגעגועיה לאימה והדרך אשר עשתה מילדותה אל הכתיבה.

איי"ה ביום רביעי כ"ב באדר א' תשע"ט (27/2/19) בשעה 20:00 במרכז יום

עלות כרטיס: 10 ₪ קפה ומאפה!

**הודעה
מהמר פנה**

**השבוע
הקרוב**

אחות כוננת בשבת – אחות בית סביון

קבלת קהל - ד"ר דונסקי

יום ראשון 16:45-14:30

יום שני 15:30-14:00

יום שלישי 13:00-09:30

יום חמישי 15:30-14:30 ו 09:00-08:00

**השבוע נפרדנו מד"ר ויקה קמניר, שמשיכה את תקופת ההתמחות שלה
במית חולית קפאן.**

נאחל לה בהצלחה והרבה תודה על שירות אדיב ומקצועי.

שהשמחה במעונם

חתונת רן צרויה ויעלי פרג תתקיים בקבוצת יבנה ביום רביעי, כ' באדר ב' (27.3) שבת חתן
בקבוצת יבנה בפרשת שמיני, כ"ב-כ"ג באדר ב' (29-30.3).

שבת בר המצווה של איתמר סולטניק תתקיים בשבת "זכור",
פרשת ויקרא ח"ט' באדר ב' (15-16.3)

	אחראית תורנות חתונות היא טל בגלייבטר
--	--------------------------------------

בעקבות.... פרסום השיר של טיול חורף מספר 2 התבקשנו
לפרסם גם את שירו של טיול חורף מספר 1.
את השיר כתבה: יעל עופר -הראל

טיולי חורף
תשע"ט

את ואני והרוח
יצאנו לכר הפתוח
פגשנו שם את חדווה.
לנח ליד מי האסי,
לשיר ביחד בצוותא,
בעמק המעיינות.
שלושתנו בזמר חוצות יחפני -
הרוח ואת ואני.

הלכנו מתלכיד לפיראן
אכלנו בברוש הבקעה,
ושמענו על המקום.
הגענו לחדר בערב,
צחקנו ושבנו ללכת,
אני, והרוח, ואת.

שלושתנו בזמר חוצות יחפני
הרוח ואת ואני .

בערב נפגשנו לאוכל,
המשכנו במשחק חברתי,
הלכנו לישון עייפים.
אכלנו על שפת האסי,
ראינו טורבינות רוח,
ירדנו את נחל צביה.

שלושתנו בזמר חוצות יחפני
הרוח ואת ואני

פגשנו את לוי בגבול,
רקדנו אצל הכורדים,
שרנו שירים עבריים.

ושט איתו זמר חוצות יחפני ...
נותרנו רק את ואני.

השאייר
עקבות בעמק

לילות / יורם טהרלב

על גב דלתתי טפחה שלוש טפיחות הרוח
ועל הסף פתאום ראיתי את דמותך,
דורות חלפו מאז ועוד ביתי פתוח
ועוד לילי עורג לשוב ולראותך .
ואת יפה כמו אז על ערמת השחת
וברק עינך כאז - קורץ ומערים
ואם נותרת לבד, הן עוד נשובה יחד
ללכת בדרךם העצובה של השירים.

על הספה תשבי, מחם התה רותח
וימן הרחוב עולה שאון של אור ועיר
ורק בחלונני הברוש פפו שולח
שורט את הלבנה כמו את לבי - השיר.
נשוב אל התלתן, אל משעולי הלחם
זמזום הממטרות בין שמש לבין צל
רעינו השכוחים קוראים לנו ללכת
רעינו הזפים מעמק יזרעאל.

התזכרי לילות, תנים במשעולנו
וכוכבים גבוהים וטל על הגפנים?
הרוח שנשא אותך הלילה הנה
נשא אתו מכאן משא יובל שנים.
נשובה אליהם שטופי שמחה ודמע
אל המסע נצא, עוד תרמילנו קל
האם זוכרים אותנו עוד שבילי העמק,
האם כאז בעמק עוד נוצץ הטל?

צ' השירים - יצחק מרוכי

כתובת המערכת: bimkomon@gmail.com עד "רביעי בארבע"